

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7226/2024
15.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца „EKO CRISES MANAGEMENT SOLUTION“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Александар С. Момирски, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, уз учешће умешача на страни туженог АА и ББ (раније ...), обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Маријана Бећагул, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3195/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 15.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3195/23 од 14.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 342/22 од 05.09.2023. године, одбијен је примарни тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да тужилац има право својине на непокретности – стану број .., на другом спрату, у улазу 1, корисне површине 76 м², собности 2,5, који је уписан као посебан део зграде број 1, изграђене на к.п. бр. ../11 и уписане у лист непокретности број .. к.о. Нови Сад I, што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац укњижи као власник описаног стана са уделом 1/1 код Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад 2, те да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да тужилац има право коришћења и управљања на непокретности – стану број .., на другом спрату, у улазу 1, корисне површине 76 м², собности 2,5, који је уписан као посебан део зграде број 1, изграђене на к.п. бр. ../11 и уписане у лист непокретности број .. к.о. Нови Сад I, што је тужени дужан да призна и трпи да се тужилац укњижи као власник описаног стана са уделом 1/1 код Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад 2, те да се обавезе тужени да тужиоцу накнади

трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 468.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, захтев умешача за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3195/23 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у побијаном делу у ком је тужбени захтев одбијен и у делу одлуке о трошковима којим је тужилац обавезан на накнаду парничних трошкова туженом. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП, на коју се указује у ревизији, с обзиром да је другостепени суд оценио све битне жалбене наводе. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та битна повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Осим тога, оваквим ревизијским наводима, суштински се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања на ком су засноване нижестепене одлуке, што не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је правни следбеника Графичког предузећа „Еко-Проп“ д.о.о. Београд, које је основано 1970. године у саставу РО „Сигурност“ Нови Сад и као такво је пословало све до 1981. године, које године РО „Сигурност“ прераста у РО „Новосађанка“, у чијем саставу се налазио „Еко-Проп“ д.о.о. до 1989. године. Одлуком Скупштине Самоуправне интересне заједнице становање Града Новог Сада од 30.09.1988. године, Радној организацији „Новосађанка“ Нови Сад додељен је стан солидарности у Новом Саду, на ... насељу, у згради блок .., објекат .. у улици ... и то: објекат .. ламела II, собност 2,5 број стана .. на другом спрату улаз број .. површине 74,53 м². Општински секретаријат за урбанизам и комунално-стамбене послове Града Новог Сада – Општина Подунавље је 30.12.1988. године донео решење којим је издато одобрење за употребу објекта који се налази у Новом Саду у улици ..., чији је инвеститор СИЗ становања Града Новог Сада. Одлуком РО „Новосађанка“ од 10.03.1989. године, ВВ, правном претходнику умешача, додељен је спорни стан на привремено коришћење и у спорном стану данас живи ББ, раније На основу Одлуке Радничког савета ДП „Новосађанка“ о подели овог предузећа од 30.06.1989. године и на основу Одлуке о критеријумима за распоређивање средстава, права и обавеза од 30.06.1989. године, закључен је споразум, међу којим потписницима је и „Еко-Проп“ д.д. којим су чланом 1. потписници, као правни следбеници бившег ДП „Новосађанка“ утврдили да се двоипособан стан у улици ... број 1, бивша улица ..., стан број .. додељује на коришћење и управљање Графичком предузећу „Еко-Проп“ Нови Сад, по чијем захтеву је РЗГ-СКН донео решење 01.06.1998. године и уписао ово

правно лице као носиоца права коришћења на предметном стану. По захтеву Правобранилаштва Града Новог Сада од 20.06.2016. године за исправку грешке уписа, РЗГ-СКН Нови Сад 2 је 24.06.2016. године донео решење којим је дозвољено у листу непокретности број .. к.о. Нови Сад I упис права јавне својине у корист Града Новог Сада са делом поседа 1/1 на предметној непокретности, стану број .., дотадашњег власника ГП „Еко-Проп“ д.о.о. Београд, јер је грешком РГЗ дозвољен упис права приватне својине на предметном стану у корист ГП „Еко-Проп“ д.о.о. Београд. Скупштина ГП „Еко-Проп“ д.д. Нови Сад је 15.05.2001. године донела Одлуку о расписивању конкурса за доделу спорног стана солидарности број .., које је предузеће добило од Друштвеног фонда за солидарну стамбену изградњу док је била РО „Новосађанка“ и након тога спорни стан солидарности доделила ГГ. Против ове одлуке, ВВ је поднео тужбу против ГП „Еко-Проп“ и правноснажном пресудом П 2403/2005 од 31.03.2008. године поништена је одлука и ранг-листа стамбене комисије ГП „Еко-Проп“ ад, а правноснажном пресудом П1 2032/2013 од 01.09.2014. године тужиоцима у том поступку ДД, АА и ББ додељен је спорни стан солидарности у закуп на неодређено време, што је тужени, а овде тужилац дужан признати и трпети да тужиоци на основу ове пресуде закључе уговор о закупу стана на неодређено време. Програм приватизације предузећа ГП „Еко-Проп“ а.д. Нови Сад сачињен је у јулу 2007. године садржине ближе наведене у овом програму. У листу непокретности .. к.о. Нови Сад I спорни стан је уписан као јавна својина Града Новог Сада са уделом 1/1.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев налазећи да тужилац нема ваљан правни основ за стицање права својине на спорном стану солидарности, нити ваљан правни основ за стицање права коришћења и управљања на овом стану. Изградњу спорног стана солидарности инвестирао је некадашњи СИЗ становања Града Новог Сада, а правном претходнику тужиоца је стан солидарности додељен да би извршио расподелу стана у складу са својим Правилником о стамбеним односима у циљу решавања стамбеног питања свих запослених. Стога је правни претходник тужилаца једино имао право и дужност да стан додели запосленом на коришћење на неодређено време по претходно спроведеном поступку. Радна организација „Новосађанка“ није имала никаква својинска права на спорном стану, те права таквог квалитета нису могла стећи ни каснији следбеници ове друштвене радне организације, нити је овај стан чинио имовину субјекта приватизације, пошто је овим станом располагао у циљу решавања стамбеног питања запослених радника још 1989. године, па нема места примени ни одредбе члана 28. Закона о основама својинско-правних односа.

По налажењу Врховног суда, одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили правило о терету доказивања закључујући да тужилац није доказао да је правни претходник тужиоца спорни стан стекао улагањем средстава тог предузећа, с обзиром да следом чињеничног стања произлази да је стан добијен 1989. године од СИЗ становање Града Новог Сада који је и био инвеститор изградње овог стана. Правни претходник тужиоца је наведени стан солидарности добио на коришћење, како произлази из Одлуке Скупштине СИЗ становања Града Новог Сада од 30.09.1988. године, тако што је стан додељен у циљу расподеле стана у складу са нормативним актима радне организације. Додела стана не представља у овој ситуацији правни основ за стицање права својине на спорном стану солидарности, нити правни основ за стицање права коришћења и

управљања на овом стану, па није могао да буде ни предмет приватизације предузећа ГП „Еко-Проп“ из 2007. године. Наведени стан је претходно додељен у закуп на неодређено време породици АА, па је расподелом стана остварен циљ доделе стана солидарности по одлуци од 30.09.1988. године. Ревизијским наводима се фактички оспорава чињенично стање, што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци под један.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен као неоснован, јер тужилац није успео у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**